

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۶ اگست ۲۰۱۱

دختران دایکندی زحمت می کشند

ولی قربانی خشونت اند

دایکندی، یکی از ولایات دور افتاده و عقب نگهداشته کشور ماست. مردم این ولایت را اکثراً دهقانان زحمتکش می سازد. خانواده هائی که در این ولایت زندگی می کنند، با مشقت و رنج فراوان زندگی شان را می گذرانند. در این میان دختران که در کارهای خانه از قبیل پاک کاری، آشپزی، لباس شویی، مهمانداری و سایر امور خانه داری زحمت می کشند و در عین زمان مصروف کارهای تولیدی به خصوص صنایع دستی می باشند، قربانی خشونت و خرافاتی می شود که توهین به کرامت انسانی به شمار می رود.

این خشونت و خرافات را اکثراً پولداران این ولایت دامن می زنند. پولداران در این ولایت کوشش می کنند که دختران را با قیمت بسیار زیاد به نام عروسی، "خریداری" نمایند. حتی دیده می شود که گاهی گاو، بز، خر و سایر حیوانات برای ارزشدهی دختران زحمتکش این ولایت در مراسم عروسی مورد استفاده قرار می گیرد. مثلاً در ولسوالی "کیتی" ولایت دایکندی ما با وضعیتی روبرو هستیم که انسان با دیدن آن حیران می ماند. در این ولسوالی هر روز قیمت دختر برای عروسی زیاد شده می رود که این کار سبب فرار و خودکشی دختران در این ولسوالی گردیده است. در سال گذشته در حدود ۱۸ قضیه سم خوری نزد داکتر شجاعی مراجعه نموده و دوسیه فرار چندین دختر با مردانی که زن هم داشته اند، در این ولسوالی ثبت می باشد، مثلاً طیبیه از "بندی سی"، گل از "سری تمران"، گلپذیر از "کومی"، روزه از "پشتان"، کیمیا از "بندی سی"، صابره و طلا از "کهنه ده"، دختران جوانی هستند که به خاطر گریز از عروسی های فروشگونه با مردانی که خانم نیز داشته اند، فرار کرده اند.

در اکثر مناطق ولسوالی فوق و بالاخص در قریه های "کیتی"، تمران، کومی، کیسو" و غیره قیمت بلند عروسی دختران شکل رقابت تجاری را اختیار کرده است و دختران به سن های بین ۱۲ و ۱۴ سال به قیمت های متفاوت در بدل پنج، ده و دوازده لک افغانی و یا هم گاو، بز، خر، گوسفند، اسب و موتر معامله می شوند. اگر دختری از خانواده پولدار و مقبول باشد و در عین زمان سواد داشته باشد، قیمت آن بالاتر از همه است. به طور مشت نمونه

خروار می توان از خویشاوندی افراد سرشناس "کومی علیا و سفلی" نام برد که در آن پدر دختر شش لک افغانی گله (طویانه) و چهار لک افغانی مهریه دخترش را تعیین نمود؛ به گفته مردم محل این عمل در حالی صورت می گیرد که چندی قبل پدر همین دختر، مردی را به جرم بالا گفتن مهریه دخترش در روز عروسی دخترش در بین مردم محل با سیلی می زند و می گوید «شریعت مهریه زیاد را جایز نمی داند».

همین طور، فردیکه فعلاً ملای برحال مدرسه دینی "تمران" است، از خواستگاری دختر دوازده ساله اش دوازده لک افغانی مطالبه نموده که نیم آن پول نقد و نیم متباقی اش به اسم معامله شامل گاو، خر، کمپل، موتور، بز، گوسفند و غیره می شود. چنانچه گفتیم از آنجائی که در این ولایت نزدیک به ۹۰ درصد مردم دهقان هستند و دهقانان آنقدر پول ندارند که برای مراسم عروسی پسران شان بپردازد، لذا اولادهای شان ناگزیر می شوند که به خاطر پیدا کردن پول راه ایران را بگیرند که با برگشت، نه تنها که پولی آورده نمی توانند بلکه اکثراً معتاد بر می گردند.

این مسابقه بلند بردن قیمت عروسی دختران که از طرف پولداران و زمینداران تشویق می شود، به طرز پنهانی هدفی را دنبال می کند. از آنجائی که دهقانان نمی توانند برای عروسی صدها هزار افغانی بپردازند، یا ناچار می شوند که فرزندان شان به ایران برود و یا هم باید توتّه زمینی را که دارند به گرو و یا هم به فروش برسانند، تا بتوانند عروسی فرزندان شان را سروسامان دهند. و واضح است که زمین را در جائی که اکثریت را دهقانان و زحمتکشان می سازد، به غیر از خاندان و اربابان پولدار که حمایت های تنظیمی و دولتی نیز دارند، فرد دیگری خریده نمی تواند و دهقان مجبور است که زمین خود را بر این ظالمان بفروشد و خود، زن و اولادش را گرفته به شهرها مراجعه کند و به جای دهقانی به کارگری بپردازد.

دولت فعلی، که فقط قانون پشت قانون چاپ می کند، عملاً نمی تواند کوچکترین خدمتی برای این دختران زحمتکش که قربانی خشونت هستند، انجام دهد. زیرا دولت فعلی دولت پولدارها، تاجران، اربابان و خان ها، جنگسالاران و افراد زورگو می باشد و از اینان حمایت میکند.

یادداشت:

اداره مستعمراتی کابل و توابع آن اداره ایست مزدور که به منظور تأمین منافع امپریالیزم در کل و کشور های اشغالگر امپریالیستی به صورت خاص به وجود آمده و در ماهیت خود نه می تواند به توده های میلیونی کشور اتکاء نماید و نه هم می تواند حافظ منافع آنها باشد.

اداره مستعمراتی کابل و نیروهای اشغالگر به علتی حافظ منافع "پولدارها، تاجران، اربابان و خان ها، جنگسالاران و افراد زورگو" اند، که این اقشار و طبقات طفیلی نیز جاده صاف کن، حامی و نوکر امپریالیزم می باشند. با حرکت از همین منظر است که مبارزه علیه امپریالیزم زمانی می تواند نتایج مثبت بار آورد که بار مبارزه طبقاتی به نفع زحمتکشان کشور را نیز حمل نماید. در غیر آن فقط جا به جائی و احتمالاً شرکت تمام دشمنان مردم است در زیر سیطره استعمار در تقابل خونین با مردم.

اداره پورتال AA-AA